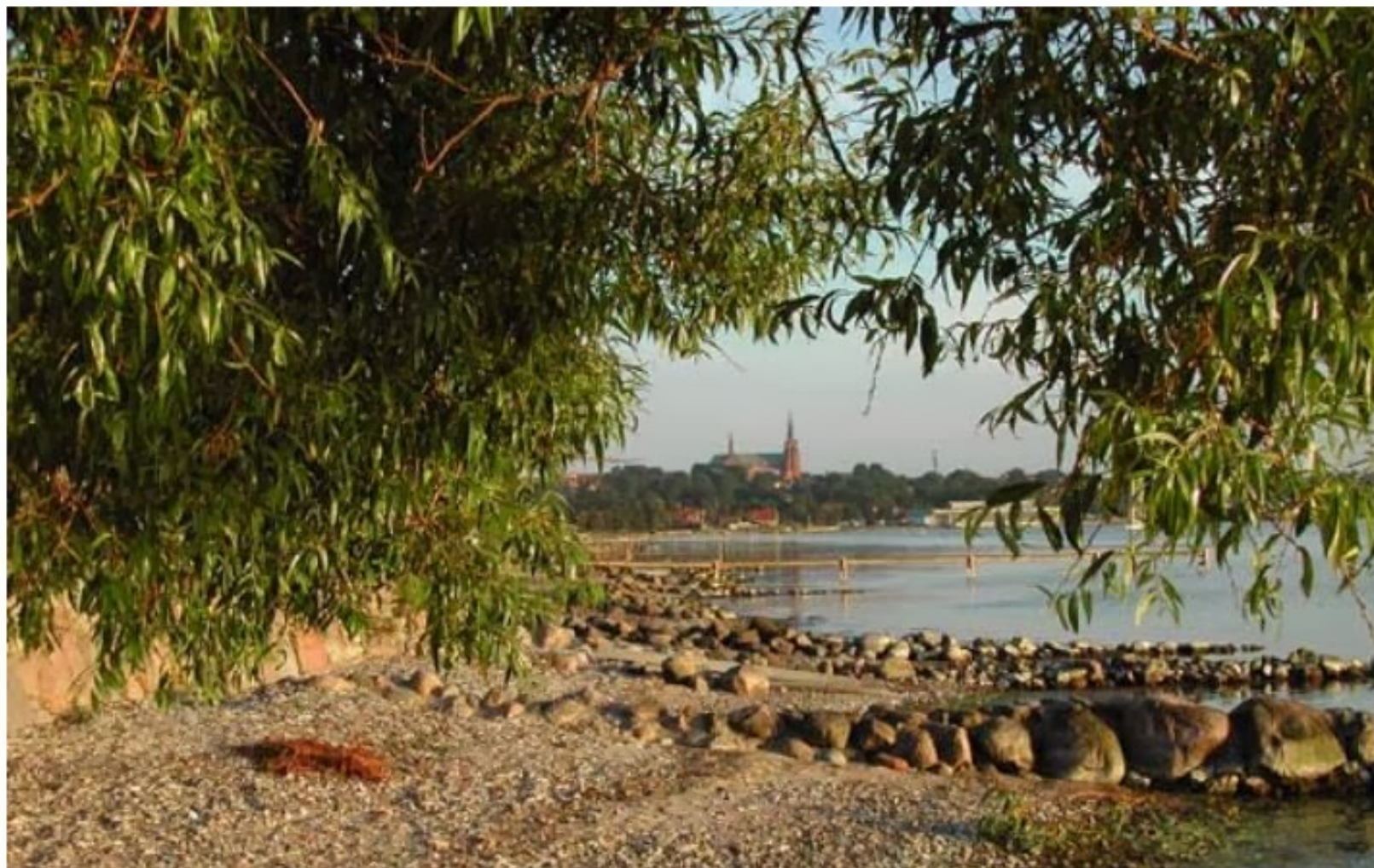

Lidt baggrund om Strandpassagen

En reportage i Roskilde Avis inspirerede mig til dette om den interessante baggrund for reportagens mærkeligt halvkvædede vise om beklagelser over farbarhed. Og om stedets kvaliteter generelt.

Jeg tilbød avisen at de måtte bruge det; evt udbygget i form af en tur med interview på stedet.

Journalisten takkede nej med den morsomme begrundelse at der ikke er nogen konflikt i det. (I modsætning til de mange historier, der for tiden bringes, om hvor glade forskellige folk er for at bo i Roskilde)

Strandpassagen mellem Vikingeskibsmuseet og Skomagerkrogen, hvor stien går fra Frederiksborgvej til Vigen, er og bliver passabel ved lavt eller normalt vande. Det har den været siden 1990, hvor en række gode kræfter sørgede for det efter lang tids diskussion.

Folk med lang erindring fortæller at man allerede i 1950'erne talte om ideen, men ikke fandt en løsning. Siden byggedes flere broer og kystværn mm, så færdsel blev meget svær undtagen ved ekstremt lavvande. Sidst i 1980'erne blev der stor interesse for spørgsmålet. Mange borgere beklagede sig, og både

naturfredningsforeningen (DN) og kommunen blev involveret. Der var mange ideer, bl a om store kampesten og sandfodring og sågar en cykel- og kørestolsegnet promenade. Nogle foreslog at afløbet fra renseanlægget kunne lægges i en dæmning, der samtidig var strandpassage. DNs holding

var og er at passagen skal være på naturens præmisser; bare passabel ved normal vandstand og med mindst muligt anlæg. Sådan som det er blevet.

Det største problem var lige nord for "Tømmergrunden" og op til det lille åbne stykke, der hedder Himmelev strand. Her kunne man kun meget sjældent komme tørskoet forbi, så her bekostede kommunen en bro. Dog først efter en lang offentlig debat med indimellem stærke udsagn. Der var meget at være uenig om, og mange penge i spil. Broen var kun en del af passagen; det hele blev reguleret i 2 lokalplaner, som også har bestemmelser om, hvad og hvor meget lodsejere med ejendomme langs kysten må bygge osv på selve stranden. Og om at passagen skiltes ved indgangene, så også fx turister kan finde den.

Mærkeligt nok var der en del modstand mod ideen, så for at skabe folkelig opbakning og konkret viden foranstaltede DN en stor offentlig strandvandring, hvor man blev hjulpet forbi det vanskelige sted, og der var naturvejlederstationer med bl a teleskoper til fugle, fotobakker med smådyr og smagsprøver af plankestegt gedde! Man kunne vist også prøve at fiske selv under vejledning af erfarne lystfiskere.

En dejlig dag var det, og der er faktisk meget at se og høre langs fjorden.

Et meget rigt fugleliv, fx, det er ikke uden grund at fjorden er vildtreservat. Trods livlig trafik af vikingskibe, kajaker, lystsejlere og meget andet, kan man fx opleve

parringslystne gravænder, trækkende skarver, sultne havørne og styrtdykkende fjordterne - for bare at nævne lidt.

"**Livet på lavt vand**" er også værd at kigge nærmere på. Især meget tæt på gennem en lup monteret på en lille beholder. I stor forstørrelse bliver tanglopper, ferejer og havbørsteorme til drabelige fantasiuhyrer. Husk en kraftig trådsigte og nogle nysgerrige børn.

Og **landskabet!** Selvfølgelig de fine udsigter til Vigen, Domkirken, Parcelgården, skovene og Sct. Hans. Men også finere detaljer som fx de stejle lerskrænter udfor højskolen, stenstrøninger på lavt vand, kildevæld ved skræntfoden og variationer i det lave plantedække. Især i blødt solnedgangsllys er der mange fine syn at se.

Af og til laver DN og andre arrangører guidede ture ad Strandpassagen. Men ved lav vandstand kan alle få en god tur (og evt tage bussen tilbage).

Tidevandet på max 10 cm forskel har ingen betydning for vandstanden; det er vindstuvning som betyder noget. Langvarig kraftig blæst kan få vandet til at stige eller falde op til over 1,5 m! Så lang tids norden- og vestenvind kan godt gøre turen vanskelig.

